

KUNGA PIELŪGSME

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Neh 12:27–47; 1L 25:6–8; 1Jņ 1:7–9; Jņ 1:29, 36; 1kor 5:7; Ebr 9:1–11.

ATMIŅAS PANTS:

“Un viņi dziedāja, slavēdami un pateikdamies Tam Kungam: ‘Jo Viņš ir labs, un Viņa mīlestība ir mūžīgi pār Israēlu.’ Un visi ļaudis gaviļēja lielās gaviļēs, slavēdami To Kungu, tādēļ ka Tā Kunga nama pamati bija likti” (Ezr 3:11).

Šis nedēļas atmiņas pants mums atklāj ebreju pielūgsmes praksi un kā šāda pateicība pret Dievu pārgāja Viņa slavēšanā. 515. g. p.m.ē. viņi svinēja jaunā tempļa iesvētīšanu (Ezr 6:15–18), un tad, aptuveni 60 gadus vēlāk, tauta svinēja Jeruzālemes pabeigto mūru iesvētīšanu (Neh 6:15–7:3; 12:27 un tālāk).

Pēc Nehemijas 11. un 12. nodaļas ciltsrakstu uzskaitīšanas autors pāriet pie laika, kad viņi svinēja pilsētas mūru iesvētīšanu. Tautai bija ieradums iesvētīt lietas Dievam: templi, pilsētas mūri vai pat mājas un sabiedriskās ēkas. Šāda iesvētīšana tika rūpīgi sagatavota, un to pavadīja dziedāšana, mūzika, mielasts, upuri, priecāšanās un tautas šķīstīšana. Dāvids iedibināja upurēšanas praksi iesvētīšanas laikā, un pēc tam Israēla vadītāji ir sekojuši viņa paraugam, sākot ar Sālamānu, kad viņš ieveda templī šķirstu (1Kĕn 8:5).

Šajā nedēļā mēs aplūkosim, kā viņi pielūdza Kungu šajā laikā, un redzēsīm lietas, ko mēs, kas pielūdzam to pašu Kungu, varam attiecināt uz sevi.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. decembrī.

Kunga dziesmu dziedāšana

Izlasi Neh 12:27–29. Ievēro dažus atslēgvārdus, kas atklāj, kāda bija viņu pielūgsmē un slavēšana. Kā tu to aprakstītu? _____

Īpašai levītu grupai Israēla tauta bija uzticējusi būt dziedātājiem un mūziķiem tempļa kalpošanā. Dievs vadīja šo praksi un deva norādījumus kalpošanai, jo pielūgsmēi templī bija jābūt skaistai un profesionāli veiktai.

Ķēniņš Dāvids pārveidoja šo praksi par sīkāk izstrādātu un krāšņāku sistēmu, nekā tas tika darīts iepriekš. Tāpēc Asafa pēcnācēji, ko Dāvids bija iecēlis par tempļa pielūgsmes vadītājiem, vēl joprojām bija nozīmēti kā “dziedātāji Dieva nama kalpošanā” (Neh 11:22, NKJV).

Izlasi 1L 25:6–8. Ko tas mums māca par to, cik centrāla un svarīga loma viņu kalpošanā un “Kunga dziesmu” dziedāšanā bija mūzikai? _____

Dziedātāji bija levīti, un tāpēc oficiāli viņi bija tempļa kalpotāji. Viņu algotais darbs bija nodrošināt mūziku tempļa kalpošanā. Ķēniņa Dāvida laikā tika noorganizēta oficiāla mūzikas akadēmija, kuru viņš uzraudzīja. Tajā bija skolotāji un skolēni, jauni un veci, kas templī strādāja maiņās, nodrošinot mūziku. Daži bija instrumentu spēlētāji, citi dziedātāji, citi rūpējās par instrumentiem un apģērbu, kas tika izmantots dievkalpojumā. Kāds bija šis profesionālās organizēšanas nolūks? Tā kalpoja talantu attīstīšanai un izcilības sasniegšanai dievkalpojumā. Izcilībai vienmēr ir jābūt mērķim Dieva pielūgsmē. Slavēšanai ir jānāk no sirds, un tai ir jātiek izteiktai vislabākajā veidā, lai cilvēki būtu garīgi pacelti. Mēs varam noprast, ka visi mūziķi un dziedātāji, kas kalpoja templī, tika rūpīgi izraudzīti, lai vadītu dievkalpojumu.

Kādos veidos tu esi piedzīvojis pielūgsmes prieku ar mūzikas palīdzību? Kāpēc tev tas ir svarīgi? _____

Šķīstīšana

Pēc mūru iesvētīšanas un dziedātāju sapulcēšanās nākamais pants Neh 12:30 ir par šķīstīšanu. “Un priesteri un levīti šķīstījās, un viņi šķīstīja arī tautu un vārtus, un mūri.”

Ebreju vārda “šķīstīties” sakne “thr” nozīmē “būt tīram, būt šķīstam”, un tā tiek izmantota daudzos kontekstos Vecajā Derībā, ieskaitot ideju par morālu šķīstīšanos un attīrīšanos Dieva priekšā.

“Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem. Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības”
(1)ņ 1:7–9). Ko šis pants mums māca par 1) cilvēka dabu, 2) Dieva piedošanu un 3) Dieva spēku mūsu dzīvē? _____

Templis un kalpošana tajā bija izšķiroša sastāvdaļa senā Israēla reliģijā. Bet templis un tā kalpošana bija līdzeklis, ar ko sasniegt kādu mērķi, nevis pašmērķis. Un šis mērķis, protams, bija ievest cilvēkus glābjošās attiecībās ar derības Dievu, Kungu Jēzu Kristu, kā arī Viņa šķīstījošā spēka iepazīšana dzīvē. Un tā ir atziņa par to, ko Dievs ir izdarījis, no kā Kungs mūs ir izglābis, kas vada mūs mīlēt Viņu un Viņu pielūgt. Tas ir viens iemesls, kāpēc atkal un atkal senais Israēls atgādināja sev, ko Dievs ir darījis ar viņiem pagātnē. Tas palīdzēja viņiem iepazīt Kunga labestību un mīlestību, kas ir tik svarīga priekam un pateicībai, kam bija jāraksturo viņu pielūgsmes pieredze.

Grēku piedošanas pieredzei un tās novērtējumam vajadzētu nākt no pateicības Dievam, no cerības un prieka izjūtas. Tad ir viegli slavēt Kungu un izteikt apbrīnu par Viņa rakstura skaistumu. Vai var būt vēl lielāka Dieva rakstura atklāsme par Jēzu pie krusta, izciešot sodu par mūsu grēkiem, lai mums nebūtu jānes sods pašiem?

Neskatoties uz taviem pagātnes grēkiem vai tavu pašreizējo raksturu, pie krusta tu vari saņemt pilnīgu piedošanu – uzreiz, acumirkļi. Kāpēc gan nepieprasīt sev piedošanu, ko Jēzus piedāvā, tagad un tūlīt? _____

Divi lieli pateicības kori

Izlasi Neh 12:31–42. Kāpēc mūzika bija tik svarīga daļa šajās svinībās? _____

Daļa no dievkalpojuma Nehemijas laikā bija divu pateicības koru izveidošana, kas staigāja pa Jeruzālemi, dziedot instrumentu pavadībā. Viņi sāka tajā pašā vietā un tad sadalījās, ejot katrs savā virzienā apkārt pilsētas mūriem. Vienu grupu vadīja Ezra, kas bija priekšā, un otra grupa bija Nehemijam aizmugurē. Abi kori atkal satikās pie ielejas vārtiem un no turienes devās uz templi. Priesteri, kas pūta taures, papildināja katru procesiju. Kad kori iegāja templī, viņi stāvēja viens pret otru. Tā bija izcili noorganizēta procesija un dievkalpojums.

Lai atbildētu, kāpēc mūzika ir tik svarīga svinību un dievkalpojuma daļa, mums ir jāaplūko tās nozīme tempļa kontekstā. Mūzika templī nebija koncerts, ko cilvēki nāca baudīt, līdzīgi kā tas būtu ar došanos klausīties Bēthovena 4. simfoniju, kas tiek izpildīta koncertzālē. Drīzāk tas bija tā – kad mūziķi dziedāja un spēlēja instrumentus, tauta noliecās lūgšanā. Tā bija daļa no viņu pielūgsmes.

Tempļa un pielūgsmes galvenā darbība bija saistīta ar upurēšanu, kas pati par sevi bija nepatīkama. Galu galā, ko gan citu viņi darīja, ja ne uzšķērda nevainīgu dzīvnieku rīkles? Skaistā mūzika daudzējādā ziņā ne tikai pacēla ļaužu domas uz Debesīm, bet arī palīdzēja padarīt patīkamāku visu pielūgsmes pieredzi.

Aplūko gadījumus Bibelē, kur mūzika bija svarīga pielūgsmes daļa. Pārdomā īpaši 2Moz 15:1; 2L 20:21, 22; un Atkl 15:2–4. _____

Gan uz zemes, gan Debesīs mūzika ir daļa no pielūgsmes. Ievēro, ka augstāk minētajos pantos dziedāšana ir par to, ko Kungs ir paveicis Savas tautas labā, ieskaitot uzvaras “pār zvēriem” (galu galā kā gan citādi viņi būtu nonākuši līdz uzvarai?) Tā ir Dieva slavēšana par Viņa glābšanas darbiem.

Upuri kā pielūgsmes daļa

Izlasi Neh 12:43. Kas īpašs bija "lielu upuru" pienešanās, kas bija daļa no dievkalpojuma?

Upuri bija visbūtiskākais aspekts pielūgsmē tempļa laikā. Vēl dažādi upuri tika izmantoti, piemēram, par piedošanas apsolījumu vai lai izteiktu savu sadraudzības prieku un pateicību Dievam. Upuri nodrošināja pielūgsmes tēmu, jo tie atgādināja pielūdžējiem Dieva patiesību un to, kas Viņš ir, kā arī norādīja uz Apsolīto Sēklu, Mesiju, kas bija gatavs upurēt Savu dzīvību viņu dēļ, jo Viņš ir Dieva Jērs.

Izlasi Jņ 1:29, 36, 1kor 5:7 un Atkl 5:6, 12, 13. Ko tie mums māca par to, uz ko galu galā norādīja upuri? Ja senie israēlieši varēja priecāties par beigtiem mājdzīvniekiem, kuru nāve tikai nedaudz varēja atklāt patiesību, cik daudz vairāk iemeslu priecāties ir mums?

Ievēro arī, cik daudz reižu ideja par prieku un priecāšanos parādās tikai Neh 12:43. Tas ir, visas godbijības un bijības vidū, ko tauta piedzīvoja savā dievkalpojumā (galu galā dzīvnieka nogalināšana par viņu grēkiem bija svinīga lieta), bija arī prieks un priecāšanās. Kad mēs tuvojamies Dievam, tam ir jānotiek bijībā, bet arī priecīgi. Ps 95 parāda, ka patiesa pielūgsmē ietver aicinājumu dziedāt, gaviļēt aiz prieka un muzicēt Dievam (Ps 95:1), kā arī noliekties un zēmoties Kunga priekšā (Ps 95:6). Cenšanās panākt līdzsvaru starp prieku un godbijību ir svarīga mūsu Radītāja apbrīnai, slavēšanai un pielūgsmei.

Ja mēs domājam, ka pie krusta karājās visu lietu Radītājs (sk. Jņ 1:1–3), mirstot par Savas radības grēkiem, kādas emocijas mēs piedzīvojam vispirms? Kāda loma mūsu krusta pieredzē var būt priekam?

Priesteri un levīti kā pielūgsmes daļa

Izlasi Neh 12:44–47. Kāpēc Jūda priecājās par “priesteriem un levītiem”, kas kalpoja?
Kāpēc viņi bija svarīgi? _____

Ko simbolizēja priesteru darbs (kas bija levīti)? Sk. Ebr 9:1–11. _____

“Kristus iestāšanās cilvēka labā augšā esošajā svētnīcā ir tikpat būtiska glābšanas plānam kā Viņa nāve pie krusta. Ar Savu nāvi Viņš sāka šo darbu, ko pēc augšāmcelšanās Viņš devās pabeigt Debesīs. Mums ticībā ir jāieiet aiz priekškara, ‘kur Jēzus mums iegājis kā ceļvedis’ (Ebr 6:20).” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 489. lpp.)

Un atkal, lai gan cilvēkiem toreiz noteikti nebija tādas gaismas, kāda mums ir tagad, viņi saprata pietiekami, ka levītu darbs, kas vienīgie varēja strādāt templī, bija ļoti svarīgs. Viņi bija sajūsmā par to, ka ar viņu starpniecību tiks darīts Dieva darbs.

Tauta bija pavadījusi laiku ar Dievu, lasot Viņa Vārdu, lūdzot, pielūdzot un no jauna nododot sevi Viņam. Šajā laikā viņi saprata, ka tempļa kalpošana ir atstāta novārtā un tā ir jāatjauno. Kad tas tika paveikts, tauta priecājās par svarīgo darbu, ko levīti darīs viņu labā. Dievs iedvesa tautai, ka tempļa kalpošana ir daļa no Viņa pielūgsmes plāna.

Diemžēl mācītājus, Vārda skolotājus un mūziķus bieži uztver kā pašus par sevi saprotamus. Pat Nehemijas laikā levītu atbalsts bija reizēm spēcīgāks, reizēm ļoti vājš. Levītiem bieži bija jāstrādā vēl kādā darbā, lai uzturētu ģimenes, jo tauta vairs nemaksāja desmito un ziedojumus.

Bez desmitā un ziedojumiem nebūtu vispasaules draudzes. Ja mēs gribam, lai mūsu kalpošana turpinās, mums ir jānododas mācītāju atbalstīšanai gan ar materiālu ieguldījumu, gan arī ar vārdisku novērtējumu. Draudze varbūt nekad nebūs pilnīga, bet tam nekad nevajadzētu nonivelēt došanu Dievam, lai Viņa darbs varētu turpināties visā pasaulē.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Izaugsme Kristū” (67.–75. lpp.).

“Kristus krusts būs atpestīto izziņas un liksmības avots visā mūžībā. Pagodinātajā Kristū viņi skatis krustā sisto Kristu. Nekad netiks aizmirsts, ka Viņš, kura spēks radīja un uztur neskaitāmas pasaules visos milzīgajos Universa plašumos, Dieva Mīļotais un Debesu Majestāte, Viņš, kuru pielūgt pulcējās ķerubi un mirdzošie seravi, pats pazemojās, lai paaugstinātu kritušo cilvēku, kā Viņš nesa grēka vainu un kaunu un pacieta, ka pat Tēvs novērsa savu vaigu, līdz pazudušās pasaules sāpes un ciešanas salauza Tā sirdi un izdzēsa dzīvību pie Golgātas krusta. Tas, ka mīlestība uz cilvēku visu pasaulu Radītājam un visu likteņu Lēmējam lika atstāt savu godību un tā pazemoties, vienmēr modinās Universa izbrīnu un pielūgsmi. Kad izglābtie ļaudis tagad uzlūko savu Glābēju un Viņa sejā ierauga Tēva mūžīgās godības atspīdumu, kad tie skata Viņa troni, kas pastāv no mūžības uz mūžību, un saprot, ka Viņa valstij nebūs gala, tad atpestīto lūpas atveras saviļņojošā dziesmā: ‘Cienīgs, cienīgs ir Jērs, kas bija nokauts un ar savām visdārgākajām asinīm mūs ir atpircis Dievam.’” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 651., 652. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet, kā atrast pareizo līdzsvaru starp godbijību un prieku. Vai arī pārdomājiet šo jautājumu: vai godbijība un prieks ir savstarpēji izslēdzoši?
2. Iesvētīšanas ceremonijā israēlieši nodeva Jeruzālemes mūri dievišķā aizsardzībā, tādā veidā atzīstot, ka mūris ir bezjēdzīgs, ja Dievs to neaizsargā. Sālamans to labi izteicis: “Ja tas Kungs namu neuzceļ, darbojas velti, kas gar to strādā” (Ps 127:1). Ko tam vajadzētu mums atklāt par Kunga centieniem?
3. Kāda ir mūzikas loma tavā personīgajā pielūgsmes pieredzē?
4. Raksti runā skaidri: Jēzus ir mūsu augstais Priesteris Debesu svētnīcā. Ko tieši Viņš tur dara mūsu labā? Ko priesteru kalpošana zemes templī var mācīt mums par to, ko Jēzus dara mūsu labā Debesu svētnīcā?